

‘Je zorgt met elkaar voor je oudedagvoorziening’

Pensioen opbouwen is een kwestie van solidariteit. Jong en oud dragen met elkaar de gevolgen van schommelende beurskoersen en renteopbrengsten. Maar denken oud-docent Ans Wibier-van Mechelen en leerkracht Angela Kouwenhoven hier ook zo over?

● Tekst: Wim Glas ● Beeld: Photography & Images

‘Wees coulanter voor starters, die hebben al veel financiële verplichtingen’

Ans: ‘Op mijn 65e ben ik, na 43 jaar in het onderwijs te hebben gewerkt, gepensioneerd. Ik was bij ons thuis de kostwinner. We kunnen nog net zo leven als voorheen. Niet royaler, ook niet soberder. Mij hoor je dus niet klagen. Nu pensioenfondsen maatregelen moeten nemen, hebben veel ouderen het gevoel dat ze gepakt worden. Dan zit je op een verjaardag en roepen ze dingen als: “Als ik mijn geld zelf had belegd, had ik veel meer overgehouden.” Ik vind dat ongeënuanceerd en stemmingmakerij. Bovendien moet iedereen een beetje inleveren. Gepensioneerden worden gekort, bij werkgevers en werknemers gaan de premies omhoog.’

Angela: ‘Ik heb ook best begrip voor zulke maatregelen. Ik zie mijn pensioen niet als een onaantastbare garantie, maar meer als een *plan de campagne*. Een indicatie van wat ik later krijg. Dat de crisis invloed heeft op mijn pensioenopbouw lijkt me logisch. Wie had kunnen voorzien dat het zo lang economisch slecht zou gaan? Dat de rekening daarvoor eerlijk verdeeld wordt, is het mooie van het pensioenstelsel. En ABP houdt me op de hoogte van wat er allemaal speelt. Dat is belangrijk.’

Ans: ‘Eigenlijk is er niet zo heel veel nieuws onder de zon. Dit is niet de eerste crisis die ik meemaak. Vroeger heb ik me ook wel eens zorgen gemaakt over mijn pensioen. Maar er breken vanzelf betere tijden aan. De kracht van een pensioenstelsel is dat het risico's spreidt. Je gaat niet het schip in als in crisistijd jouw pensioen aanbreekt. Het systeem werkt, al vind ik dat de solidariteit soms wel iets anders zou kunnen worden ingevuld. Ontzie bijvoorbeeld de laagste schalen bij het verhogen van de premie en bij het korten op het pensioen. En wees coulant voor de starters, die hebben al zo veel financiële verplichtingen.’

Ans Wibier-van Mechelen

Leeftijd: 73

Woonplaats: Nijmegen

Functie: gepensioneerd aardrijkskundedocent en conector op het Canisius College in Nijmegen.

Angela: ‘Jongeren vinden soms dat zij vooral de solidaire partij zijn. Ze hebben het idee dat ze het pensioen van de ouderen betalen, maar zelf nooit van dat pensioen zullen profiteren. Ik denk dat het zo'n vaart niet loopt. Berekeningen laten zien dat de pot niet leeg raakt. Oké, ik moet nu iets meer premie betalen en de dekkingsgraad is nog niet op peil. Maar ik geloof dat dit een overgangsfase is om zaken weer op orde te krijgen. Ik maak me meer zorgen over de AOW. Waarschijnlijk mag ik tot mijn 70e doorwerken.’

Ans: ‘Sommige zekerheden zijn we inderdaad kwijtgeraakt. Vroeger ging je er blind vanuit dat je als ambtenaar gebeiteld zat. Met een goed salaris en een waardevast en geïndexeerd pensioen. Die garantie is verleden tijd. Maar het pensioenstelsel is door de jaren heen in principe hetzelfde gebleven. Je zorgt met elkaar voor de oudedagvoorziening. Als je niet boven je stand leeft en jezelf niet diep in de schulden steekt, heb je het straks goed. Ik spreek uit ervaring.’

Angela: ‘En ik vind dat als je 43 jaar in het onderwijs hebt gewerkt je je pensioen dik hebt verdiend. Daar draag ik graag aan bij. Op een dag ben ik aan de beurt.’ ●

‘Na 43 jaar in het onderwijs heeft Ans haar pensioen dik verdiend’

Angela Kouwenhoven

Leeftijd: 31

Woonplaats: Zwijndrecht

Functie: leerkracht

basisonderwijs op de Van Brienoordschool in Rotterdam.

De pensioenpot raakt niet leeg

De betaalbaarheid van de pensioenen wordt bepaald door de verhouding tussen het vermogen van ABP en alle huidige én toekomstige pensioenuitkeringen: de dekkingsgraad. De dekkingsgraad van ABP is nu iets lager dan 100%. Door uitkeringen niet te indexeren, premies iets te verhogen en pensioenen iets te verlagen werkt ABP aan een

evenwichtig herstel. Zo kunnen pensioenen nu en in de toekomst betaald blijven worden. De vooruitzichten zijn gunstig. Uit berekeningen blijkt dat de inkomsten uit premies en rendement in 2032 circa 52,5 miljard euro zullen bedragen, terwijl de uitgaven zullen stijgen naar 23,5 miljard euro. De pensioenpot wordt dus niet kleiner, maar groeit.